

Verslag cursus aanstekelijk christen-zijn

In de eerste maanden van 2009 hebben we in De Ark een cursus 'Aanstekelijk christen-zijn' gehouden: een praktische cursus over getuigen als levensstijl. Er waren meer dan 100 inschrijvingen en per avond waren er tussen de 50 en 100 mensen aanwezig. Centraal op deze avonden stond hoe we als christenen in het leven van elke dag kunnen laten zien wat het geloof voor ons betekent. Deze cursus was ontstaan uit een samenwerking tussen de welkomstdienstcommissie en de toerustingscommissie in de Ark. De IZB is nauw betrokken geweest bij de invulling van de cursus. De tweede en derde avond werden dan ook verzorgd door Tineke Zeefat van de IZB.

Als commissies hebben we deze cursus als bijzonder ervaren: het aantal aanwezigen, de inzet van de deelnemers en de goede en diepe gesprekken onderling waren opmerkelijk. We proefden bij de deelnemers een verlangen om het geloof echt handen en voeten te willen geven, ook in de relaties met mensen die geen christen zijn.

Avond 1: bewustwording

De eerste avond stond in het teken van de vraag: “Waarom vinden we het lastig om het Evangelie met anderen te delen?” We hebben ons netwerk van familie, vrienden en kennissen in kaart gebracht. We hebben ook bekeken wat de verschillen en overeenkomsten zijn tussen onszelf en nog niet gelovigen. We brachten verder in kaart wat ons weerhoudt om het goede nieuws ter sprake te brengen. Daaruit is de volgende lijst van ‘obstakels’ gekomen (in volgorde van belangrijkheid):

1. Ik ben bang afgewezen te worden.
2. Ik weet niet hoe ik het moet doen. Ik heb te weinig kennis of vertrouwen te weinig op Gods hulp.
3. Ik wil mensen niet afstoten. Ik ben bang dat het ten koste gaat van de relatie.
4. Volgens mij is de ander niet geïnteresseerd in het christelijke geloof.
5. Ik vind het niet zo nodig om het geloof uit te dragen. Ik laat me beïnvloeden door een wereldse manier van denken.
6. Het contact dat ik met niet-christenen heb, is te oppervlakkig om het geloof aan de orde te stellen.
7. [restcategorie:] Ik maak zelf nog zoveel fouten. Het heeft toch geen effect. Het geloof is een privé-zaak. Ik heb er gewoonweg geen tijd voor.

We sloten de avond af met een hoopvol woord van Paulus: Omdat Christus mij kracht geeft, ben ik sterk in mijn zwakheid (2Kor. 12:10).

Avond 2: visie

Waarom willen we ons geloof met anderen delen? Wat is de visie daarachter? We hebben op deze tweede avond ook nagedacht over ons christen-zijn: hoe zien we onszelf en hoe willen we door niet-gelovigen gezien worden? Met die vragen in ons achterhoofd keken we naar het verhaal over de ontmoeting van Jezus en Zachëus (Lucas 19). Hieronder een niet-volledige samenvatting van de besprekingen in groepjes.

Hoe wil je als christen door niet-christenen gezien worden? Als iemand die...

1. niet voor zichzelf leeft, gastvrij is en de minste wil zijn
2. gelukkig is en jaloersheid opwekt
3. vergeving kan vragen en geven
4. oprecht, betrouwbaar is en rust uitstraalt
5. echte aandacht heeft voor anderen
6. laat zien dat het echt is wat hij/zij gelooft en dat God te vertrouwen is
7. ook vasthoudend en soms ietwat confronterend is
8. iets van Jezus weerspiegelt en enthousiast is
9. die hoop uitstraalt en die een toekomstperspectief heeft
10. open is, niet belerend; normaal, maar toch anders

Waarom wil je het geloof met anderen delen?

1. Je kunt de ander ook de rust/nabijheid/vrede/liefde/troost van God.
2. Het is een opdracht van Jezus.
3. Het is noodzakelijk: maar voor nu en voor eeuwig een verschil; niemand mag verloren gaan.
4. Om God te verheerlijken en met meer mensen Hem dienen.

5. Het geeft de ander een doel om voor te leven (zingeving).
6. Vanuit medelijden met de ander.

Daarna probeerden we ons geloof zodanig te verwoorden dat een niet-christen het zou kunnen begrijpen. Dat viel niet mee! Wat leerden we van die oefening?

1. Je gebruikt al snel geheimspraak/kerktaal!
2. Authentiek-zijn is belangrijk.
3. Je kunt niet alles bewijzen. Het gaat om vertrouwen.
4. Beginnen met Gods trouw en liefde, niet met zonde en schuld.
5. Je moet het op je eigen manier doen.
6. Je moet je kunnen aanpassen aan degene met wie je praat. Verplaatsen in de ander is lastig.
7. Voor iemand bidden is misschien wel belangrijker dan veel te zeggen.
8. Je kunt ook beginnen bij de ander: wat weet hij/zij al over geloven?

Avond 3: De praktijk

Op de derde avond dachten we na over de praktijk: welke vormen passen bij mijn stijl van aanstekelijk christen-zijn? Na de tweede avond hadden de deelnemers een stijlentest meegekregen die ze thuis konden invullen. De uitkomsten van de stijlentest waren soms heel herkenbaar, maar ook wel verrassend. De persoonlijke en de dienende stijl waren duidelijk de meest voorkomende stijlen onder de deelnemers. De derde stijl die ook vaak voorkwam was de getuigende stijl. Grote “afwezige” was de uitnodigende stijl, terwijl die juist nodig is om bv. mensen mee te nemen naar De Ark.

Op de vraag “**Welke uitdagingen zie je om op je eigen manier getuige te zijn in je eigen omgeving?**” kwamen o.a. deze reacties:

1. Meer durf (lef) om de volgende stap te zetten in het contact met niet-gelovigen.
2. Meer kansen vinden & gebruiken om mijn eigen stijl toe te passen.
3. Je eigen grenzen bewaken (dienende & persoonlijke stijl).
4. Leren dat de Heer je helpt, ook als je het moeilijk vindt.
5. Je richten op waar de ander is.
6. Over schaamte en angst durven heen te stappen.
7. Achter je eigen keuzes blijven staan.
8. Meer proberen te getuigen als je in contact komt met mensen (bv. op vakantie, op de camping).
9. Bidden om kansen.
10. Je eigen verhaal (persoonlijke geloofsbelijdenis) paraat hebben en kunnen vertellen.
11. Aansluiten bij de stijl van de ‘ontvanger’.
12. Niet te lang wachten met het vertellen van het goede nieuws (persoonlijke stijl).
13. Gebruik maken van aanleidingen; niet alleen met woorden, ook met daden.
14. Ook zelf groeien en kennis vergaren. Weten waar je over praat.

Avond 4: Een concrete toepassing

Deze avond bestond eigenlijk uit twee delen. De eerste helft van de avond lag de nadruk op de invulling van “speciale” diensten. We gingen in groepjes uit elkaar met de vraag hoe speciale diensten zouden kunnen worden ingericht zodat we makkelijk iemand mee zouden nemen. Hier kwam veel creativiteit los! Er kwamen o.a. een flink aantal ideeën over dingen, die je in de eigen buurt zou kunnen doen.

De tweede helft van de avond had een meer evaluatief karakter, waarin we weer in groepjes nadachten over de vraag of en hoe de cursus geholpen heeft om (meer) aanstekelijk christen te zijn, hoe we dat wat we tijdens de cursus aangereikt hebben gekregen concreet kunnen maken in ons leven en welke behoefte er is aan een vervolg.

Ook is de deelnemers gevraagd een evaluatieformulier in te vullen. De uitkomsten daarvan zijn van invloed op het vervolgtraject dat door de evangelisatie- en toerustingscommissies zal worden ontwikkeld. Onder andere kwam er uit, dat veel mensen graag praktische handvaten hadden gekregen om in hun dagelijkse leven “aanstekelijk christen” te zijn.

Vervolg

De cursus zal op enkele manieren een vervolg krijgen. Allereerst is het duidelijk dat en waarom de huidige opzet van de welkomstdiensten niet aansluit bij de gemeente. In feite moet de conclusie luiden: de opzet is wel goed, maar hij werkt niet in onze gemeente. Daar gaat de welkomstdienstcommissie mee aan de gang. Ook gaat de Welkomstdienstcommissie samen met de Evangelisatiecommissie aan de slag met de aangereikte ideeën.

Verder is er een duidelijke vraag naar verdere en meer persoonlijke toerusting. De toerustingscommissie gaat daar in het nieuwe seizoen mee verder.